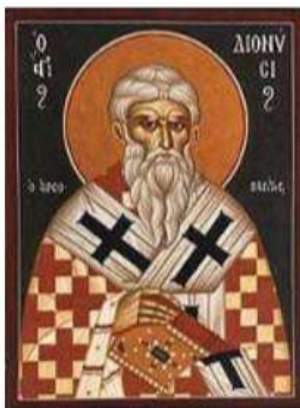

Ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης

Ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης γεννήθηκε το 1ο μ.Χ. Ήταν ένας από τους φιλόσοφους της Αθήνας και μέλος του ανωτάτου δικαστηρίου της, του Αρείου Πάγου, όπως αναφέρεται από τον Ευαγγελιστή Λουκά στις Πράξεις των Αποστόλων. Υπήρξε από τους πρώτους Έλληνες που πίστεψαν στο κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου κάτω από τον βράχο της Ακρόπολης.

Μαζί με άλλους φιλόσοφους τον είχαν προσκαλέσει να κηρύξει. Όταν ο απόστολος Παύλος τους μίλησε για τον άγνωστο Θεό, στον οποίον είχαν ήδη οι αρχαίοι Αθηναίοι αφιερώσει άγαλμα και λατρεία, κέντρισε αρχικά το ενδιαφέρον τους. Τους κήρυξε πως ο Χριστός ήταν ο μόνος αληθινός Θεός. Όταν όμως τους μίλησε για την ανάσταση των νεκρών και πως ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού που έγινε άνθρωπος, πέθανε, αναστήθηκε και θα έρθει πάλι να κρίνει τους ανθρώπους και να τους αναστήσει, πολλοί γέλασαν. Ειρωνικά τον άφησαν λέγοντας «Θα ξανάρθουμε να σε ακούσουμε».

Ο άγιος Διονύσιος όσο άκουγε τον απόστολο Παύλο να μιλάει για τα πάθη του Χριστού, τη σταύρωσή Του, θυμήθηκε πως πριν μερικά χρόνια που βρισκόταν στην Ηλιούπολη της Αιγύπτου μαζί με άλλους σοφούς είχε δει μια έκλειψη ηλίου που υπερέβαινε όλους τους νόμους της αστρονομίας και κάθε λογική τότε είχε αναφωνήσει «Ή σήμερα ο Θεός πάσχει ή ήρθε το τέλος του κόσμου». Μετά το κήρυγμα του αποστόλου είχαν μείνει λίγοι, αλλά ήταν προζύμι καλό και ευλογημένο και βαπτίστηκαν χριστιανοί. Ανάμεσά τους ήταν ο Διονύσιος και ο Ιερόθεος. Ο Ιερόθεος έγινε Επίσκοπος Αθηνών και ο Διονύσιος ως μαθητής του τον διαδέχτηκε στον επισκοπικό θρόνο των Αθηνών αμέσως μετά το θάνατό του.

Ο άγιος έλαβε χάρισμα από το Θεό και έγραψε για σημαντικά θεολογικά ζητήματα. Περιέγραψε ακόμη πώς η ιεραρχία της Εκκλησίας από τον επίσκοπο μέχρι και τον μοναχό αντικατοπτρίζει επάνω στη γη τις εννέα τάξεις των αγγελικών ταγμάτων και φωτίζει κάθε πιστό ανάλογα με τον αγώνα του. Ο άγιος έφτασε σε υψηλά μέτρα και χαριτώθηκε με θαυματουργικό τρόπο να μεταφερθεί στα Ιεροσόλυμα μαζί με τους αποστόλους για την κηδεία της Παναγίας. Όλη του τη ζωή δεν σταμάτησε να κηρύττει το Θείο Λόγο και να προσελκύει ανθρώπους στον αληθινό Θεό.

Προς τα τέλη της αυτοκρατορίας του Νέρωνα περίπου το 68, ο άγιος πήγε στη Ρώμη για να συναντηθεί με τον Παύλο. Εκεί βίωσε από κοντά το μαρτύριο του αποστόλου. Στη Ρώμη ξαναπήγε όταν πάπας ήταν ο άγιος Κλήμης και του ανατέθηκε μαζί με τους μαθητές του, τον ιερέα Ρουστικό και τον διάκονο Ελευθέριο να κηρύξει το Λόγο του Θεού στη Γαλατία. Ταξίδεψε και κήρυξε τον Χριστό σε διάφορα μέρη και τελικά στο Παρίσι έχτισε μια εκκλησία όπου λειτουργούσε, έκανε πολλά θαύματα και οι μαθητές του ακολουθώντας το παράδειγμά του διέδωσαν το χαρμόσυνο μήνυμα του Ευαγγελίου και σε άλλες χώρες, την Ισπανία και την Μ. Βρετανία.

Ο άγιος Διονύσιος τιμήθηκε από τον Θεό με το χάρισμα της Θεογνωσίας, της διδασκαλίας, της θαυματουργίας. Όμως η μεγάλη αρετή και η άσκηση προκάλεσε το φθόνο του διαβόλου και ο αυτοκράτορας Ρωμαίων ο Δομετιανός περίπου το 96, πίστεψε πως ο άγιος υποκινούσε σε συγκρούσεις και εξεγέρσεις το λαό εναντίον του. Τον κάλεσε σε ανάκριση μαζί με τους άλλους χριστιανούς και, αφού δεν κατάφερε να τους πείσει να απαρνηθούν τον αληθινό Θεό, τους καταδίκασε σε θάνατο. Διέταξε να τους αποκεφαλίσουν. Μέρος της τιμίας κάρας του φυλάσσεται και τιμάται σήμερα στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου στο Άγιον Όρος, την οποία πρόσφερε στη μονή ο αυτοκράτορας Αλέξιος Κομνηνός κατά τον 11^ο αι.

Είναι πολιούχος της Αθήνας και εορτάζεται η μνήμη του από την Εκκλησία μας στις 3 Οκτωβρίου.

Ερμηνευτικά σχόλια

Ήταν ένας από τους φιλόσοφους της Αθήνας: Ο άγιος Διονύσιος, παρόλο που ήταν ειδωλολάτρης, η μόρφωση και η πίστη του στα είδωλα δεν τον έκαναν να έχει κλειστή και κολλημένη σκέψη. Αυτό φάνηκε από το ότι άνοιξε την καρδιά του και το μυαλό του με ταπεινώση στο Θεό που κήρυττε ο Απόστολος Παύλος. Σήμερα συχνά οι άνθρωποι μένουν κολλημένοι στη λογική και στην επιστημονική γνώση μόνον και νιώθουν αυτάρκειες μακριά από το Θεό. Ο άγιος με το παράδειγμά του απέδειξε πως η μόρφωση και η επιτυχία δεν αποτελούν τροχοπέδη στη σχέση του ανθρώπου με το Θεό.

Όταν ο απόστολος Παύλος τους μίλησε για τον άγνωστο Θεό: Δεν είναι εύκολο να δεχτεί γενικά ο άνθρωπος ένα Θεό που σταυρώθηκε για τη σωτηρία μας και αναστήθηκε ανασταίνοντας και εμάς καθημερινά από τις πτώσεις μας στην αμαρτία μέσα από τη μετάνοιά μας αλλά και υποσχόμενος την ανάστασή μας στην Τελική Κρίση. Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν σε πολλούς θεούς που είχαν ανθρώπινη μορφή αλλά ουσιαστικά σε κανέναν ως Πρόσωπο, ως Ύπαρξη Αγάπης και Ζωής. Γι' αυτούς οι θεοί έφεραν τις πτώσεις και τις αδυναμίες των ανθρώπων, ακόμη και αν είχαν υπεράνθρωπες δυνάμεις τις εξέφραζαν όμως μέσα από τα ανθρώπινα πάθη τους. Σήμερα αν και είναι γνωστός ο αληθινός Θεός τα είδωλα συνεχίζουν να τάζουν την πλάνη της ηδονής και της αυτάρκειας στους ανθρώπους, μέσα από την τηλεόραση, μέσα από τον χωρίς κόπο αγώνα, την μάταιη δόξα, τον εύκολο πλουτισμό και την υποχώρηση στην ηθική. Οφείλουμε να συνεχίζουμε τον αγώνα μας χωρίς να επαναπαυόμαστε.

Ο Ιερόθεος έγινε επίσκοπος Αθηνών και ο Διονύσιος τον διαδέχτηκε: ο Διονύσιος και οι λίγοι άνθρωποι που βαπτίστηκαν αποδεικνύουν ότι, έστω κι αν ο αρχικός αριθμός δεν ήταν μεγάλος, εντούτοις υπήρχαν Έλληνες, μορφωμένοι και καλλιεργημένοι που πίστεψαν στο Χριστό. Αυτό δείχνει την εξάπλωση του χριστιανισμού και την σύνδεσή του με την Ελλάδα. Η πρώτη Εκκλησία των Αθηνών αποτέλεσε το προζύμι. Όλος ο ελλαδικός χώρος σταδιακά προσχώρησε στη χριστιανική πίστη. Η Εκκλησία συνδέθηκε με τον ελληνισμό και αποτέλεσε τον παράγοντα εκείνο που ανανέωσε την σκέψη των Ελλήνων. Από τότε Χριστιανισμός και Ελληνισμός είναι ενωμένοι. Κι αυτή η ενότητα κράτησε τους Έλληνες ελεύθερους στην Τουρκοκρατία και την Βενετοκρατία. Αν δεν υπήρχε η Εκκλησία, η οποία διέσωσε την γλώσσα, την πίστη και την συνείδηση ότι οι Έλληνες ήταν αλλιώτικοι, διαφορετικοί σε σχέση με τους Τούρκους και τους Βενετούς, δεν θα υπήρχαμε σήμερα. Και οι Έλληνες πλήρωσαν με πολύ αίμα αυτή την διατήρηση, με τους Νεομάρτυρες, οι οποίοι έδωσαν τη ζωή τους και μαρτύρησαν για να μην αλλαξοπιστήσουν και γίνουν μουσουλμάνοι και Τούρκοι. Πάνω από 700 βίους Νεομαρτύρων έχουμε στα χρόνια της Τουρκοκρατίας.

Όλη του τη ζωή δεν σταμάτησε να κηρύττει το Θείο Λόγο και να προσελκύει ανθρώπους στον αληθινό Θεό: Ο Ουρανός είναι η αληθινή πατρίδα μας και ξεκινάει από αυτόν τον κόσμο και σχετίζεται με το πόσο γνωρίζουμε και εμπιστευόμαστε στη ζωή μας τον αληθινό Θεό. Πόσο Τον αγαπάμε και αγαπάμε και τους αδελφούς μας στο Όνομά Του. Διότι δεν είναι μόνο ατομικός ο παράδεισος και δε σωζόμαστε μόνοι μας. Αξίζει να παρατηρήσουμε ότι ο άγιος Διονύσιος έμεινε σταθερός στην πίστη του. Έτσι, ούτε ο Θεός τον ξέχασε, ούτε εμείς. Αυτό ζητά η Εκκλησία να κάνουμε στη ζωή μας, ιδίως κατά τις δύσκολες ημέρες που ζούμε. Να μην Τον ξεχνούμε, αλλά ούτε να ξεχνούμε όλους εκείνους που Τον πίστεψαν και αγωνίστηκαν και για τους άλλους, για να μάθουν τι σημαίνει πίστη. Σ' αυτή την κατηγορία εντάσσονται και οι αγωνιστές του 1821, οι οποίοι αγωνίστηκαν «για του Χριστού την πίστη την Αγία και της πατρίδος την ελευθερία», για να μην λησμονήσουν οι Έλληνες ότι πλάστηκαν ελεύθεροι από το Θεό και ότι έπρεπε ελεύθεροι να ζούνε από την σκλαβιά. Σήμερα αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να μισούμε άλλους λαούς, ακόμη κι αυτούς που ήταν εχθροί μας, όπως οι Τούρκοι, αλλά χρειάζεται να μην ξεχνούμε τις προσπάθειες των προγόνων μας, αγίων, μαρτύρων, αγωνιστών και να τους μιμούμαστε στο αδούλωτο φρόνημά τους! Στην Ελληνική Επανάσταση η σημαία είχε σύμβολό της το Σταυρό και πολέμησαν για την ελευθερία μας οι πρόγονοί μας διδάσκοντάς μας πως η Εκκλησία δε μας θέλει χωρίς λόγο και αγώνα. Οι ιερείς πρώτοι κινδύνευαν και αγωνίστηκαν με το λόγο, τον πολιτικό και τον πνευματικό τους, με την πράξη τους πολεμώντας και στηρίζοντας τους υπόδουλους χριστιανούς. Χωρίς μίσος μας θέλει ο Χριστός αλλά να αγωνιζόμαστε για την πίστη και την αρετή μας. Στην Εκκλησία συγχωρούμε αυτούς με τους οποίους είχαμε διαφορές ή κακοπεράσαμε, αλλά θυμόμαστε όλους όσους πάλεψαν για την ελευθερία. Η αλήθεια δεν έχει να κάνει με την λήθη, αλλά με την μνήμη και τη συγγνώμη.

Ερωτήσεις

1. Ποιοι πίστεψαν στο κήρυγμα του αποστόλου Παύλου; Γιατί δεν πίστεψαν όλοι;
2. Πού ταξίδεψε ο άγιος Διονύσιος; Γιατί ονομάστηκε Αρεοπαγίτης;
3. Πότε ξεκίνησε η εκκλησία των Αθηνών; Πώς συνδέθηκε η χριστιανική πίστη με την Ελλάδα;
4. Γιατί σεβόμαστε και τιμούμε τους αγωνιστές, όπως και τους αγίους και τους μάρτυρες;
5. Πρέπει να ξεχνάμε την Ιστορία μας ή να θυμόμαστε; Πρέπει να κρατάμε κακία σε άλλους λαούς για ό,τι είχε γίνει στο παρελθόν;

Συμπέρασμα

Η Εκκλησία μας δείχνει ότι ο ουρανός είναι η αληθινή μας πατρίδα. Όμως από τη γη ξεκινά η σωτηρία μας, η οποία έχει να κάνει με το πόσο ελεύθεροι είμαστε, τόσο ως προς τις αμαρτίες όσο και ως προς τις σχέσεις μας με τους άλλους.

Απολυτίκιο Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου (ήχος Δ')

Χρηστότητα εκδιδαχθείς και νήφων εν πάσιν, αγαθήν συνείδησιν ιεροπρεπώς ενδυσάμενος, ήντλησας εκ του Σκεύους της εκλογής τα απόρρητα, και την Πίστιν τηρήσας, τον ίσον δρόμον τετέλεκας, Ιερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Παιχνίδι, παιχνιδάκι είσαι εδώ!

Ο

Βοήθησε με να βρω τη νότα μου.....!

Βρες τις 11 λέξεις που κρύβονται κάθετα και οριζόντια!!!

Α	Γ	Ι	Ο	Σ	Δ	Ι	Ο	Ν	Υ	Σ	Ι	Ο	Σ
Γ	Β	Ι	Θ	Μ	Ρ	Ο	Υ	Σ	Τ	Ι	Κ	Ο	Σ
Α	Κ	Ω	Ν	Ι	Ε	Ρ	Ο	Θ	Ε	Ο	Σ	Ο	Ι
Π	Θ	Ε	Ο	Σ	Σ	Κ	Δ	Α	Μ	Υ	Χ	Ν	Μ
Η	Α	Ρ	Ε	Ο	Π	Α	Γ	Ι	Τ	Η	Σ	Ν	Η
Β	Ν	Ρ	Μ	Μ	Β	Β	Ρ	Ε	Τ	Α	Ν	Ι	Α
Ω	Ε	Ν	Τ	Α	Κ	Ρ	Ο	Π	Ο	Λ	Η	Ξ	Ν
Α	Μ	Η	Ν	Μ	Γ	Α	Λ	Α	Τ	Ε	Ι	Α	Ξ

Π	Κ	Ο	Λ	Ο	Κ	Ο	Τ	Ρ	Ω	Ν	Η	Σ	Χ
Α	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Κ	Λ	Ο	Ι	Θ	Τ	Α	Μ
Π	Ε	Μ	Π	Ο	Υ	Μ	Π	Ο	Υ	Λ	Ι	Ν	Α
Α	Ν	Δ	Ρ	Ο	Υ	Τ	Σ	Ο	Σ	Α	Α	Σ	Ν
Φ	Ε	Ι	Κ	Λ	Ζ	Χ	Ψ	Ω	Β	Ν	Μ	Β	Τ
Λ	Δ	Α	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ	Ι	Ο	Π	Λ	Κ	Ω
Ε	Σ	Κ	Α	Ρ	Α	Ι	Σ	Κ	Α	Κ	Η	Σ	Ο
Σ	Ι	Ο	Ζ	Σ	Χ	Δ	Ψ	Φ	Ω	Γ	Υ	Η	Ν
Σ	Ε	Σ	Α	Μ	Π	Ο	Τ	Σ	Α	Ρ	Η	Σ	Κ
Α	Α	Σ	Ε	Ρ	Φ	Ω	Τ	Η	Γ	Β	Ν	Η	Ι
Σ	Ο	Ν	Ι	Κ	Η	Τ	Α	Ρ	Α	Σ	Α	Η	Σ

Κυκλώστε τα ονόματα των ηρώων του 1821

Ζωγράφισε το επιγονάτιο με τον άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη

